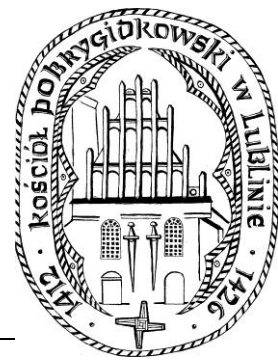

Buletyn Rektoratu

VI NIEDZIELA ZWYKŁA, 16 LUTEGO 2020 r. NR 7 (394)

**Kościół p.w. Wniebowzięcia
Najświętszej Maryi Panny Zwycięskiej**

20-004 Lublin, Narutowicza 6
tel./fax +48 81 7437019
<http://www.pobrygidkowski.pl>

REKTOR: ks. kan. mgr Dariusz Bondyra

REZYDENCI I DUSZPASTERZE:

ks. dr Tomasz Adamczyk
ks. kan. mgr lic. Andrzej Bubicz
ks. kan. dr hab. Piotr Goliszek
ks. kan. dr hab. Jarosław Jęczeń, prof. KUL
ks. prałat dr Franciszek Przytuła
ks. dr Marcin Zieliński

PORZĄDEK MSZY ŚWIĘTYCH

NIEDZIELA i ŚWIĘTA

7.00; 8.00; 9.30; 11.00; 12.00; 13.15; 16.00; 18.00

ŚWIĘTA W DNI POWSZEDNIE

7.00; 8.00; 11.00; 16.00; 18.00

DNI POWSZEDNIE

7.00; 7.30; 11.00; 18.00

MSZE ŚW. WOTYWNE

Ku czci ŚW. JUDY TADEUSZA

Patrona od spraw trudnych i beznadziejnych

Msza św. w intencjach
składanych przez wiernych,
czwartek, godz. 8.00

Ku czci ŚW. BRYGIDY

Patronki Kościoła Pobrygidkowskiego

Msza św. w intencjach składanych przez wiernych
piątek, godz. 11.00

Ku czci ŚW. JANA PAWŁA II

Msza św. w intencjach składanych przez wiernych
każdego 16-go dnia miesiąca, godz. 11.00

ZAPRASZAMY!

PODARUJ 1% PODATKU

**NA RENOWACJĘ ZABYTKÓW
KOŚCIOŁA POBRYGIDKOWSKIEGO,
WPLACACJĄC NA KONTO:**

**POWIZYTKOWSKI OŚRODEK KULTURY
ul. GABRIELA NARUTOWICZA 6
20-004 LUBLIN**

KRS 0000582162

Dziękujemy!

INTENCJE MSZALNE

Poniedziałek, 17.02.

7.00 +Szymon Jach – gregorianka (18)
7.30 +Andrzej Kot, artysta grafik (5r.)
11.00 +Romuald Borowik – gregorianka (18)
18.00 +Joanna, Palemon Nowiccy i ich rodzice
18.00 +Władysław Jarosz – gregorianka (2)
18.00 O nawrócenie Sławomira i Weroniki, uwolnienie z mocy złego ducha zerwanie więzi z ludźmi, którzy oddalają ich od Boga

Wtorek, 18.02.

7.00 +Szymon Jach – gregorianka (19)
7.00 W intencji ofiarodawców
7.30 +Władysław Jarosz – gregorianka (3)
7.30 O okrycie płaszczem Maryi rodziny Pawła i Moniki i ich dzieci
11.00 +Romuald Borowik – gregorianka (19)
18.00 +Kazimiera Biszkont (5r.), Stanisław Biszkont
18.00 +Zygmunt, zmarli z rodziny Winiarczyków
18.00 +Franciszek (20r.)

Środa, 19.02.

7.00 +Władysław Jarosz – gregorianka (4)
7.30 +Alfreda Nowacka
11.00 +Romuald Borowik – gregorianka (20)
18.00 +Szymon Jach – gregorianka (20)
18.00 +Jan, Sabina, zmarli z rodziny Grzesiuków i Strzyżewskich
18.00 +Leokadia Padyś (39r.), Józef, Waldemar, Marianna

Czwartek, 20.02.

7.00 +Romuald Borowik – gregorianka (21)
7.30 +Władysław Jarosz – gregorianka (5)
8.00 WOTYWA DO ŚW. JUDY TADEUSZA
11.00 +Helena (14r.), Stanisław, Roman
18.00 +Szymon Jach – gregorianka (21)
18.00 O błogosławieństwo Boże dla Mirosławy z okazji imienin

Piątek, 21.02.

7.00 +Romuald Borowik – gregorianka (22)
7.30 +Władysław Jarosz – gregorianka (6)
11.00 WOTYWA DO ŚW. BRYGIDY
18.00 +Szymon Jach – gregorianka (22)
18.00 +Aurelia (43r.), Zygmunt, Krzysztof, Władysław

Sobota, 22.02., Katedry św. Piotra

7.00 +Romuald Borowik – gregorianka (23)
7.00 +Władysław Jarosz – gregorianka (7)
7.30 +Szymon Jach – gregorianka (23)
7.30 +Małgorzata Krupka (2 miesiąc) - o modlitwę za kochaną żonę i matkę w dniu jej urodzin prosi rodzina
11.00 Chrzest Helena
18.00 +Stanisław, Bronisława Mazur
18.00 +Anastazja (2r.), Czesław (30r.)
18.00 Dziękczynna z prośbą o zdrowie i Boże błogosławieństwo dla Dariusza Godosia z racji 55 urodzin oraz dla całej rodziny

VII NIEDZIELA ZWYKŁA, 23.02

7.00 +Władysław Jarosz – gregorianka (8)
8.00 +Romuald Borowik – gregorianka (24)
9.30 +Leokadia, Kazimierz, Zbigniew, zmarli z rodziny Bogusławów
9.30 +Marianna i Piotr Gawłowicz, zmarli z rodziny Gawłowiczów i Kubików
11.00 +Andrzej Lipiński (1r.)
11.00 +Zdzisław, Halina Radkowiak, zmarli z rodziny
12.00 +Ryszard Bot (7r.)
12.00 +Zofia, Janina, Edward Bęczkowsky
13.15 +Zmarli z rodzin Wysockich, Królikowskich, Skorzyńskich
13.15 +Ryszard Wydra (8r.), Zofia Wydra
16.00 +Stanisław Makuła (23r.), Jan Grodziński (23r.)
18.00 +Szymon Jach – gregorianka (24)

Msze święte w intencji naszych bliskich zmarłych bądź w intencji osób żyjących (z okazji imienin, urodzin, rocznic zawarcia związku małżeńskiego) można zamawiać w zakrytciu przed lub po każdej mszy świętej.

SŁOWO NA NIEDZIELE

Jeśli zechcesz, zachowasz przykazania...

Tymi słowami z Księgi Syracydesa rozpoczyna się dzisiejsza Liturgia słowa: jeżeli zechcesz... A zatem podstawowe pytanie, przed którym staję dziś każdy z nas to: czy chcę?

Chcemy zachowywać przykazania, choć niejednokrotnie wątpimy w nasze siły. Często lękamy się ich Autora, a są i tacy, którzy odczuwają ciężar przykazań, postrzegają je jako coś niewygodnego, ograniczającego człowieka, jego wolność. Czy aby tak na pewno jest?

Sięgnijmy pamięcią do historii Izraela... Po wyprowadzeniu Izraelitów z niewoli egipskiej, w czasie wędrówki przez pustynię, kiedy lud szemrał przeciw Bogu, Mojżesz na górze Synaj odbiera dekalog i przekazuje go w imieniu Pana Ludowi. Bóg nie czyni tego z chęci zniewolenia, wręcz przeciwnie, daje te przykazania, by tę wolność w tych ludziach i świętość zachować.

Przykazania dają gwarancję wolności człowieka, trwania przy Bogu, chronią nas przed duchowym narcyzmem, jak pisał Arcybiskup Józef Życiński... Naruszenie przykazań, nie przestrzeganie ich czy wręcz odrzucenie w imię wolności i zmieniającego się nowoczesnego świata wpędza człowieka w różnorodnego rodzaju uwikłania i zniewolenia.

Owszem, wolność człowieka jest wymagająca. Ale jeżeli zechcesz, zachowasz przykazania i zachowasz wolność...

Przykazania to nie tylko gwarancja naszej wolności. W kontekście dzisiejszej ewangelii przykazania to droga do królestwa niebieskiego, jak zapewnia swoich słuchaczy Jezus. To gwarancja kultury życia: „Nie zabijaj!”. To gwarancja nierozzerwalności małżeństwa, wierności małżonków, czystości: „Nie cudzołóż!”. Przykazania to gwarancja prawdy w życiu pojedynczego człowieka, rodziny, społeczeństwa: „Nie będziesz fałszywie przysięgał”. W końcu przykazania to gwarancja przejrzyściej postawy życiowej: Nie wasza mowa będzie tak, tak; nie, nie”. Wszystko to staję przed człowiekiem, nie jako nakaz, ale propozycja, co doskonale oddaje Księga Syracydesa: „*Położył przed tobą ogień i wodę, co zechcesz, po to wyciągniesz rękę. Przed ludźmi życie i śmierć, co się podoba, to będzie ci dane*”.

I kończę słowami, którymi rozpocząłem: *Jeżeli zechcesz, zachowasz przykazania...*

22 lutego

Święto Katedry św. Piotra

Do roku 1969 Kościół łaciński obchodził dwa święta związane ze Stolicą Piotrową: Katedry św. Piotra w Rzymie (18 I) i Katedry św. Piotra w Antiochii (22 II). Po reformie liturgii oba te święta zostały połączone w jedno pod wspólną nazwą: Katedry św. Piotra.

Od IV w. chrześcijanie rzymscy znali i obchodzili święto Katedry świętego Piotra, wspominając, że Apostoł był biskupem tego miasta. W ten sposób składali hołd św. Piotrowi za to, że właśnie w Rzymie założył gminę chrześcijańską i miasto to obrał za stolicę chrześcijaństwa. Ponieważ jednak święto wypadało dawniej często podczas postu, dlatego w wielu stronach, np. w Galii, zaczęto je obchodzić 18 stycznia. Z biegiem lat ustaliły się zwyczajowo dwa święta: 18 stycznia Katedry św. Piotra w Rzymie, a 22 lutego Katedry św. Piotra w Antiochii. Według bowiem bardzo dawnej tradycji św. Piotr miał najpierw założyć swoją stolicę prymasa Kościoła Chrystusowego w Antiochii, gdzie przebywał kilka lat, zanim udał się ok. 42 roku do Rzymu i tam poniósł śmierć męczeńską. W 1558 roku papież Paweł IV ustalił ostatecznie 18 stycznia jako pamiątkę wstąpienia na tron rzymski św. Piotra, a 22 lutego na obchód święta objęcia stolicy w Antiochii. Oba święta obchodzone początkowo w Rzymie Paweł IV rozszerzył obowiązkowo na cały Kościół łaciński. W bazylice św. Piotra w Rzymie za głównym ołtarzem, w absydzie, jest tron (katedra), na którym miał zasiadać św. Piotr. Do V w. znajdował się on w baptysterium bazyliki św. Piotra. Droгоценna relikwia składa się jedynie z wielu kawałków drewna, spojonych od dawna bogato zdobionymi płytami z kości słoniowej. Słynny budowniczy bazyliki św. Piotra, Jan Wawrzyniec Bernini (+ 1680), zamknął ów tron w potężnej, marmurowej budowli. Ta właśnie katedra stała się symbolem władzy zwierzchniej w Kościele Chrystusa tak w osobie świętego Piotra, jak również jego następców. Święto to jest więc z jednej strony aktem wdzięczności Rzymian za to, że św. Piotr tak bardzo wyróżnił ich miasto, z drugiej zaś strony - jest okazją dla wiernych Kościoła okazania następcom św. Piotra wyrazu czci. Tron, na którym zasiadał św. Piotr, obecny stale w kościele, gdzie papież odprawia nabożeństwa i sprawuje liturgię dnia, jest nieustannym świadectwem, że biskupi rzymscy mają tę samą władzę nad Kościołem Chrystusa, jaką miał Piotr; że następcami Piotra mogą być tylko biskupi rzymscy.

Piotr faktycznie sprawował najwyższą władzę w Kościele po wniebowstąpieniu Pana Jezusa. Mamy na to wiele dowodów, które nam przekazał św. Łukasz w *Dziejach Apostolskich*. To Piotr proponuje w miejsce Judasza wybór następcy (Dz 1, 15-26). Jego propozycja zostaje przyjęta. Piotr przemawia do tłumu w dzień Zesłania Ducha Świętego (Dz 2, 5-38) i do najwyższej Rady żydowskiej (Dz 4, 5-12). Piotr został aresztowany przez Heroda jako głowa Kościoła (Dz 12, 1-19). To w końcu Piotr rozstrzyga na soborze apostoelskim, żeby ewangelizację rozszerzyć także na pogan i że neofitów nawróconych z pogaństwa należy zwolnić z nakazów judaizmu (Dz 15, 1-12).

O pobycie św. Piotra w Rzymie piszą Ojcowie apostołscy. Św. Klemens I Rzymski (koniec wieku I) pisze o męczeńskiej śmierci św. Piotra i Pawła w Rzymie. Św. Ignacy (+ 107) mówi w Liście do Rzymian: "Nie jak Piotr i Paweł rozkazuję wam". Św. Papiasz (I-II w.) podaje, że Marek napisał Ewangelię wtedy, gdy Piotr był w Rzymie (Euzebiusz, *Historia Kościoła*, III, 39). Św. Ireneusz (+ 202) relacjonuje: "Mateusz wydał między Żydami w ich języku Ewangelię wtedy, gdy Piotr i Paweł w Rzymie głosili Ewangelię i zakładali Kościół" (*Adversus haereses*, III 1, c. 1). Tertulian (+ ok. 240) zapisał: „Jeśli przybędziesz do Italii, masz Rzym... O, jak szczęśliwy to Kościół, któremu całą naukę wraz ze swoją krwią przekazali Apostołowie, gdzie Piotr rodzajem męki zrównany z męką Pańską, gdzie Paweł ukoronowany śmiercią Jana” (*De praescripto*, c. 36). Wreszcie świadectwo św. Kajusa, kapłana rzymskiego (ok. 210): „Mogę pokazać ci groby Apostołów Piotra i Pawła. Bo gdy pójdziesz do Watykanu albo w kierunku Ostii, znajdziesz groby tych, którzy ten Kościół założyli” (Euzebiusz, *Historia Kościoła*, II, 25).

Dowodem najwymowniejszym, że św. Piotr był w Rzymie i że tam poniósł śmierć męczeńską, jest jego grób. Według podania miał on znajdować się w bazylice św. Piotra pod konfesją. Badania przeprowadzone przed rokiem 1950 potwierdziły głos tradycji. Znalezione tam śmiertelne szczątki Apostoła.

Współcześnie wśród chrześcijan istnieją jednak spory dotyczące zakresu władzy papieża. Z tego powodu Sobór Watykański I (1870) wydał następujące orzeczenie dogmatyczne: „Nauczamy przeto i orzekamy, według świadectw Ewangelii, że Chrystus Pan bezpośrednio i wprost św. Piotrowi Apostołowi obiecał i powierzył prymat władzy nad całym Kościołem Bożym... Jeśli tedy kto powiedział, że św. Piotr Apostoł nie jest przez Chrystusa Pana ustanowiony księciem

wszystkich Apostołów i głową widzialną całego Kościoła walczącego, albo że otrzymał on od tegoż Pana naszego Jezusa Chrystusa wprost i bezpośrednio tylko honorowy a nie prawdziwy prymat władzy, niech będzie wyklęty”.

Biskupi rzymscy zawsze uważali się i byli uważani za bezpośrednich następców św. Piotra Apostoła. Warto podać przynajmniej kilka przykładów:

W latach 93-96 wybuchł w Koryncie spór gwałtowny pomiędzy wiernymi a tamtejszą hierarchią. Pomimo że żył jeszcze w Efezie św. Jan Apostoł, hierarchia Koryntu odwołuje się do biskupa Rzymu, którym był wówczas św. Klemens I. Ten wystosował do chrześcijan w Koryncie bardzo autorytatywny list.

Św. Wiktor I ok. 190 roku wysłał do wszystkich biskupów list, wzywający ich, aby zwołali synody i rozpatrzyli sprawę daty Wielkanocy. Kiedy synod w Efezie uchwalił datę przeciwną tej, jaką wprowadził papież, św. Wiktor rzucił na tamtejszych biskupów klątwę.

Św. Stefan I (+ 267) pod groźbą klątwy nakazał biskupom Afryki ze św. Cyprianem na czele uznać chrzest udzielony przez heretyków za ważny. Mimo oporu jednostek wszyscy biskupi opowiedzieli się wówczas za papieżem.

Św. Juliusz I (+ 352) w liście do biskupów Afryki użala się, że bez jego wiedzy złożono ze stolicy biskupiej św. Atanazego, patriarchę Aleksandrii, a przecież powinni wiedzieć, "że jest zwyczajem naprzód pisać do nas, aby stąd według sprawiedliwości wszystko było rozstrzygnięte". Tak więc papież rozciągał władzę nawet nad patriarchami.

Św. Syrycjusz (+ 399) uzasadnia troskę o czystość wiary tym, że "nosi ją w nas Apostoł Piotr, który nas, dziedziców swych, strzeże".

Na Soborze Efeskim (431) legat papieski zasiadał na honorowym miejscu zaraz obok cesarza. A oto fragment jego przemówienia: "Nikomuto nie jest wątpliwym, owszem wszystkim wiekom jest znane, że św. Piotr, Książę i Głowa Apostołów, kolumna wiary i fundament katolickiego Kościoła, otrzymał od Pana naszego Jezusa Chrystusa... klucze królestwa niebieskiego. Dana mu została władza związywania i rozwiązywania, który aż do tego czasu i zawsze w swych następcach żyje i sądzi. Tegoż tedy według kolejności następcy, najświętobliwszy Ojciec nasz, biskup Celestyn, nas, zastępców swoich, na ten synod posłał". Na ponad 200 biskupów tam zebranych nikt nie zaprotestował.

Podobnie nikt nie wyraził sprzeciwu, kiedy na Soborze Chalcedońskim (451) przemówił legat papieski, nazywając papieża wprost "Głową

wszystkich Kościołów", chociaż było wówczas zgromadzonych ok. 600 biskupów. Kiedy odczytano na tymże soborze list papieża św. Leona, potępiający błędy Eutychesa, zgromadzeni ojcowie zawołali: "Piotr przez Leona przemówił!".

Stąd też Sobór Watykański I miał prawo orzec: "Nauczamy przeto i oświadczamy, że Kościół Rzymski z ustanowienia Pana posiada naczelną władzę nad wszystkimi Kościołami. Władza ta Kościołowi Rzymskiemu przysługuje na mocy zwykłego porządku rzeczy. Tę władzę biskup rzymski otrzymał bez niczyjego pośrednictwa... Względem niej mają też obowiązek hierarchicznej uległości i posłuszeństwa pasterze każdego obrządku i każdego stopnia godności oraz wierni, tak każdy z osobna, jako też wszyscy razem wzięci, nie tylko w sprawach wiary i obyczajów, ale również w tych, które należą do karności i rządów Kościoła na całym świecie... Jeśli więc ktoś mówił, że papież ma tylko obowiązek nadzorowania lub kierowania, a nie najwyższą i pełną władzę rządzenia całym Kościołem... niech będzie wyklęty".

Święto Katedry św. Piotra przypomina, że Stolica Piotrowa jest podstawą jedności Kościoła. Kościół modli się, aby „pośród zamętu świata nasza wiara pozostała nienaruszona”.

za: *brewiarz.pl*

PODZIĘKOWANIA

Składamy serdeczne Bóg zapłać za wszelkie wsparcie duchowe i materialne dla naszej świątyni!

W każdym tygodniu sprawujemy dziękczynną Mszę Świętą w intencji ofiarodawców. Najbliższa we wtorek godz. 7.00

W modlitwie pamiętamy także o wszystkich zmarłych z naszej wspólnoty.

Sklep u Brygidy zaprasza za zakupy:

www.sklepubrygidy.pl

WYDAWCA:

**Powizytkowski Ośrodek Kultury i Kościół
Rektoralny pw. Wniebowzięcia NMP Zwycięskiej
20-004 Lublin, Narutowicza 6**

Nr konta PL 07 1500 1520 1215 2008 3567 0000

tel./fax +48 81 7437019

<http://www.pobrygidkowski.pl>